

Predmet C-306/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98. stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

9. srpnja 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Administratīvā apgabaltiesa

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

4. lipnja 2020.

Tužitelj:

SIA Visma Enterprise

Tuženik:

Konkurences padome

Predmet glavnog postupka

Tužba koju je latvijsko trgovačko društvo SIA Visma Enterprise podnijelo Administratīvā apgabaltiesi (Okružni upravni sud, Latvija) u području nacionalnog prava tržišnog natjecanja, kojom se traži poništenje odluke Latvijas Republikas Konkurences padomea (Vijeće za tržišno natjecanje Republike Latvije; u daljnjem tekstu: Vijeće), koji je navedenom društvu izrekao novčanu kaznu jer se u ugovorima koje je sklopilo s distributerima svojih proizvoda (dva računovodstvena programa) predvidjelo zadržavanje ili rezervacija korisnikâ za predmetnog distributera tijekom određenog razdoblja (do šest mjeseci) prije sklapanja ugovora o kupoprodaji, odnosno tijekom postupka prodaje.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

U predmetnom slučaju, koji se odnosi na unutarnju situaciju države [članice], ali u kojem treba primijeniti nacionalna pravila koja su u biti slična pravilima Unije u području tržišnog natjecanja, sud koji je uputio zahtjev na temelju članka 267. UFEU-a traži tumačenje članka 101. stavka 1. UFEU-a te članka 2. i članka 4. točke (b) Uredbe br. 330/2010 kako bi se utvrdilo:

- treba li zabranjenim sporazumom smatrati sporazum između proizvođača i distributerâ, na temelju kojeg distributer, koji je pri proizvođaču registrirao moguću transakciju s korisnikom, ima prednost u provedbi postupka prodaje s dotičnim korisnikom tijekom razdoblja od šest mjeseci od te registracije, osim ako se korisnik tome ne protivi;
- može li, i pod kojim uvjetima, navedeni sporazum biti obuhvaćen izuzećima predviđenim u zakonodavstvu Europske unije, među ostalim, izuzećima koja se odnose na sustave isključive distribucije;
- koliku važnost u tom pogledu mogu imati okolnosti da i. drugim ugovornim stranama (distributerima) nije izrečena novčana kazna, ii. tržišni udio distribucijske mreže nije veći od 30 % i iii. distributerov korisnik ima pravo usprotiviti se toj prednosti, kao i druge okolnosti ovog slučaja.

Prethodna pitanja

1. Može li se sporazum između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju (na temelju kojeg tijekom razdoblja od šest (6) mjeseci od registracije moguće transakcije distributer koji ju je ranije registrirao ima prednost u provedbi postupka prodaje s dotičnim krajnjim korisnikom, osim ako se on tome ne protivi) smatrati, u skladu s pravilnim tumačenjem Ugovora o funkcioniranju Europske unije, sporazumom između poduzetnika koji ima za cilj sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja, u smislu članka 101. stavka 1. [UFEU-a]?
2. Sadržava li sporazum između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju, koji se tumači u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, naznake na temelju kojih se može ocijeniti je li izuzet iz opće zabrane zabranjenih sporazuma?
3. Može li se smatrati da sporazum između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju, koji se tumači u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, čini izuzeće? Primjenjuje li se izuzeće kojim se omogućuje sklapanje vertikalnih sporazuma koji dovode do ograničavanja aktivne prodaje na isključivo dodijeljeno područje ili isključivoj grupi korisnika rezerviranoj za dobavljača, odnosno na području ili korisnicima koje je dobavljač dodijelio drugom kupcu, ako takvo ograničenje ne ograničava prodaju kupčevih korisnika i ako tržišni udio dobavljača (tužitelja) nije veći od 30 %, samo na sustave isključive distribucije?
4. Može li nezakonito postupanje samo jednog gospodarskog subjekta biti jedini sastavni element sporazuma između proizvođača i distributera o kojem je riječ u ovom slučaju, koji se tumači u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije? Mogu li se u okolnostima ovog slučaja, koje se tumače u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, utvrditi naznake o sudjelovanju samo jednog gospodarskog subjekta u zabranjenom sporazumu?

5. Mogu li se u okolnostima ovog slučaja, koje se tumače u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, utvrditi naznake o ograničavanju (narušavanju) tržišnog natjecanja u okviru sustava distribucije ili o prednosti u korist tužitelja ili pak negativnom učinku na tržišno natjecanje?

6. U okolnostima ovog slučaja, koje se tumače u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ako tržišni udio distribucijske mreže nije veći od 30 % (tužitelj je proizvođač, zbog čega njegov tržišni udio uključuje i prihode od prodaje njegovih distributera), mogu li se utvrditi naznake o negativnim učincima na tržišno natjecanje u sustavu distribucije i/ili izvan njega i primjenjuje li se na navedeni sporazum zabrana zabranjenih sporazuma?

7. U skladu s člankom 101. stavkom 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i člankom 2. Uredbe Komisije br. 330/2010 od 20. travnja 2010., u vezi s njezinim člankom 4. točkom (b):

- Primjenjuje li se izuzeće na sustav distribucije u skladu s kojim i. sam distributer (trgovac) odabire mogućeg korisnika s kojim će surađivati; ii. dobavljač na temelju objektivnih, općepoznatih i provjerljivih kriterija nije prethodno odredio konkretnu grupu korisnika kojima će svaki distributer pružati svoje usluge; iii. dobavljač, na zahtjev distributera (trgovca), rezervira moguće korisnike za navedenog distributera; iv. ostali distributeri ne znaju za rezervaciju mogućeg korisnika ili o tome nisu prethodno obaviješteni; ili na temelju kojeg je v. jedini kriterij za rezervaciju mogućeg korisnika i za uspostavljanje nastavnog sustava isključive distribucije u korist konkretnog distributera njegov je zahtjev u tom smislu, a ne određivanje dobavljača; odnosno u skladu s kojim vi. rezervacija vrijedi šest (6) mjeseci od registracije moguće transakcije (nakon čega isključiva distribucija prestaje važiti)?
- Može li se smatrati da pasivna prodaja nije ograničena ako sporazum sklopljen između dobavljača i distributera uključuje uvjet da se kupac (krajnji korisnik) može usprotiviti navedenoj rezervaciji, ali o tom uvjetu nije bio obaviješten? Može li ponašanje kupca (krajnjeg korisnika) (opravdano) utjecati na uvjete sporazuma između dobavljača i distributera?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 101. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Članak 2. i članak 4. točka (b) Uredbe Komisije (EU) br. 330/2010 od 20. travnja 2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenih djelovanja (SL 2010., L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 3., str. 270.).

Sudska praksa Suda

Presuda Suda od 14. ožujka 2013., Allianz Hungária Biztosító i dr. (C-32/11, EU:C:2013:160, t. 20.).

Nacionalni pravni okvir

Konkurences likums (Zakon o tržišnom natjecanju) (*Latvijas Vēstnesis*, br. 151, 23. listopada 2001.; u izmijenjenoj verziji) (u daljnjem tekstu: Zakon o tržišnom natjecanju), članci 1., 2. i 11. (tekst članka 11. stavka 1. tog zakona u biti je sličan tekstu članka 101. stavka 1. UFEU-a).

Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumi Nr. 797 „Noteikumi par atsevišķu vertikālo vienošanos nepakļaušanu Konkurences likuma 11. panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam” (Uredba Vijeća ministara br. 797 od 29. rujna 2008. o odredbama koje se odnose na neprimjenu zabrane zabranjenih sporazuma, utvrđene člankom 11. stavkom 1. Zakona o tržišnom natjecanju, na određene vertikalne sporazume) (*Latvijas Vēstnesis*, br. 153, 2. listopada 2008.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 797), točka 8.2.1. (sadržaj navedene točke sličan je izuzeću predviđenom u članku 4. točki (b) podtočki i. Uredbe br. 330/2010).

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Tužitelj, društvo SIA Visma Enterprise (osnovano spajanjem dvaju društava kojima je pobijanom odlukom izrečena novčana kazna, odnosno društva SIA FMS Software i društva SIA FMS), nositelj je autorskih prava na dva računovodstvena programa: *Horizon* i *Horizon Start* (u daljnjem tekstu: predmetni proizvodi).
- 2 Tužitelj je predmetne proizvode distribuirao sam, ali i posredstvom distributera, sklapanjem standardiziranih sporazuma o partnerstvu s distributerima (u daljnjem tekstu: sporni sporazum/i).
- 3 Odredbom 4.1. spornog sporazuma (u daljnjem tekstu: sporna odredba) utvrđeno je (u navedenom tekstu, tužitelj se naziva „dobavljačem”, a distributer „partnerom”):

„Nakon pokretanja postupka prodaje određenom krajnjem korisniku, partner mora registrirati moguću transakciju u bazi podataka koju je izradio dobavljač, slanjem elektroničkog obrasca zahtjeva iz priloga 1. ugovoru, dopunjenog svim raspoloživim i dostupnim informacijama iz priloga 1. U slučaju registriranih mogućih transakcija, prednost u provedbi postupka prodaje s dotičnim krajnjim korisnikom daje se partneru koji je transakciju registrirao ranije, osim ako se krajnji korisnik tome ne protivi. Ta prednost vrijedi tijekom 6 (šest) mjeseci od datuma registracije moguće transakcije.”

- 4 Odlukom od 9. prosinca 2013. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) Vijeće je utvrdilo da se spornom odredbom povređuje zabrana utvrđena člankom 11. stavkom 1. Zakona o tržišnom natjecanju te da stoga sporne ugovore treba kvalificirati kao zabranjene sporazume kojima se ograničava tržišno natjecanje između distributera. Istom je odlukom tužitelju izrečena novčana kazna od 64 029,23 eura (45 000 latvijskih latsa). Vijeće nije smatralo prikladnim ni nužnim pripisati odgovornost distributerima kao sudionicima u zabranjenom sporazumu. Vijeće je također istaknulo da je povreda trajala više od pet godina i da je okončana na tužiteljevu inicijativu.
- 5 Tužitelj je protiv pobijane odluke podnio tužbu sudu koji je uputio zahtjev. Presudom od 8. svibnja 2015., taj sud djelomično je prihvatio tužiteljev zahtjev u pogledu solidarnog određivanja novčane kazne obama subjektima (dvama društvima čijim je spajanjem osnovan tužitelj), ali je tužbu u preostalom dijelu odbio.
- 6 Odlučujući o žalbama u kasacijskom postupku koje su podnijele obje stranke, Senāta Administratīvo lietu departaments (Vrhovni sud, Upravni odjel, Latvija; u daljnjem tekstu: Senāts (Vrhovni sud)), presudom od 16. lipnja 2017. ukinuo je presudu suda koji je uputio zahtjev od 8. svibnja 2015. i vratio mu predmet na ponovno ispitivanje. Presudom od 13. rujna 2018., sud koji je uputio zahtjev ponovno je odbio tužbu i pritom presudio da je pobijana odluka zakonita i utemeljena. Odlučujući o tužiteljevoj naknadnoj žalbi u kasacijskom postupku, Senāts (Vrhovni sud) je presudom od 26. studenoga 2019. također ukinuo presudu suda koji je uputio zahtjev od 13. rujna 2018. i pritom istaknuo da se u navedenoj presudi nisu na odgovarajući način ispitivali tužiteljevi argumenti koji se odnose na prirodu sporazuma, njegov pravni i gospodarski kontekst, te se nisu uzeli u obzir dokazi o njegovoj stvarnoj primjeni.
- 7 Među ostalim razmatranjima, Senāts (Vrhovni sud) smatrao je da je sud koji je uputio zahtjev pogrešno zaključio da iznimka „osim ako se krajnji korisnik tome ne protivi” u spornoj odredbi nije relevantna. Naime, prema njegovu mišljenju, kako bi se utvrdila priroda, doseg i granice sporazuma, važno je bilo provjeriti kako su ga sudionici sporazuma željeli izvršiti, a osobito kako bi postupili u slučaju mogućih prigovora korisnika i koje bi bile granice postupanja prodavatelja s obzirom na izraženo protivljenje korisnika. Osim toga, prema njegovu mišljenju, nije bilo važno je li kupac znao da takva iznimka postoji i je li općenito imao saznanja o sadržaju sporazuma. Važno je bilo pitanje kako bi prodavači trebali djelovati u postupku prodaje u slučaju da prime takve prigovore. Senāts (Vrhovni sud) dodao je da sadržaj sporazuma treba ocijeniti s obzirom na njegov tekst i dokaze koje su u postupku podnijele obje stranke, na temelju kojih se može utvrditi stvarna priroda sporazuma.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

Postojanje povrede

- 8 Prema mišljenju **Vijeća**, sustav predviđen spornom odredbom, prema kojem distributer pri registraciji moguće transakcije u bazu podataka tužiteljevih korisnika dobiva „prednost u provedbi postupka prodaje” koja vrijedi tijekom određenog razdoblja, odnosno šest mjeseci, ograničava tržišno natjecanje između distributera i njihov uzajamni konkurentski pritisak. Budući da je riječ isključivo o mogućim korisnicima, distributeri nemaju mogućnost međusobno se natjecati kako bi predmetne proizvode ponudili pod povoljnijim uvjetima. Dodjeljivanje navedene prednosti jednako je tužiteljevoj koordiniranoj raspodjeli korisnika između distributera kojom se ograničava tržišno natjecanje među njima. Prema mišljenju Vijeća, s obzirom na to da sporna odredba ima za cilj ograničiti tržišno natjecanje, sporni ugovor čini ograničenje prema cilju te stoga nije potrebno analizirati stvarnu primjenu ili učinke sporne odredbe. Prema mišljenju Vijeća, navod „[...] osim ako se krajnji korisnik tome ne protivi” iz sporne odredbe, nije relevantan za ocjenu traženog standarda dokazivanja koji se primjenjuje na ograničenje tržišnog natjecanja. Ako bi se navedeni uvjet morao uzeti u obzir pri utvrđivanju traženog standarda dokazivanja u ovom slučaju, ograničenje tržišnog natjecanja ovisilo bi o praktičnom izvršenju sporazuma u slučaju svakog pojedinog distributera. Međutim, teško ograničenje tržišnog natjecanja postoji neovisno o postupanju korisnika.
- 9 **Tužitelj** osporava da je cilj njegovih postupanja sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja. U spornom ugovoru ne utvrđuje se sustav u kojem registracija moguće transakcije onemogućava ili ograničava tržišno natjecanje, s obzirom na to da nije sklopljen međusobni sporazum prema kojem distributeri neće dostaviti svoje ponude korisnicima koji su registrirani (rezervirani) za drugog distributera, a tužitelj nije obećao da se o dotičnom korisniku neće savjetovati s drugim distributerima. Prema tužiteljevu mišljenju, registracija ni na koji način ne sprečava druge distributere da aktivno trguju s korisnicima koje je već preuzeo jedan od distributera ili sam tužitelj, čak i za kasnija razdoblja. Stoga korisnik ima pravo izabrati bilo kojeg distributera, čime je isključena mogućnost podjele tržišta. Ne postoje druge okolnosti (različite od spornog ugovora) kojima bi se potvrdio zajednički cilj stranaka da podijele tržište u pogledu korisnika. Ako distributer nije bio obaviješten o konkretnoj rezervaciji koju je izvršio drugi distributer, ne postoji stvarno ograničenje niti ga se potiče da se suzdrži od davanja ponude korisniku. Tržišno natjecanje između distributera stoga nije ni na koji način ograničeno. Spornim ugovorom ne predviđaju se ni mehanizam prisile ni sankcije. Tužitelj dodaje da, iako je Sud Europske unije ispitao uvjete podjele tržišta u okviru selektivnog sustava distribucije koji se temelji na distribuciji luksuznih proizvoda, njegovi zaključci o zakonitosti uvjeta podjele tržišta primjenjivi su na sve pravno utemeljene sustave distribucije (selektivne i isključive).

Opravdanje sporne odredbe (legitimni cilj)

- 10 **Tužitelj** smatra da se sporazum kojim se ograničavaju mogućnosti prodaje preprodavatelja, uključujući određenim korisnicima, koji ima legitiman cilj i primjenjuje se proporcionalno ne može smatrati zabranjenim na temelju članka 11. stavka 1. Zakona o tržišnom natjecanju. Tvrdi da je prednost koja je dodijeljena spornom odredbom potaknula distributere da aktivno djeluju u distribuciji predmetnih proizvoda, odnosno da su distributeri aktivno trgovali, konkurirajući jedni drugima. Tužitelj tvrdi da je jednako postupao prema svim distributerima tako što je primijenio iste uvjete prodaje na sve ovlaštene distributere, koji su primljeni prema redosljedu dolaska. Nužnost sporne odredbe proizlazi iz posebnosti sektora i predmetnog proizvoda. Naime, prema njegovu mišljenju, predmetni su proizvodi složeni računovodstveni programi koje treba redovito ažurirati i koje u određenim okolnostima treba prilagoditi posebnim potrebama dotičnog korisnika. Kako bi se osiguralo da korisnik dobije kvalitetan i učinkovit proizvod (pitanje koje se odnosi na ugled proizvoda), potreban je tužiteljev nadzor nad radom distributerâ i redovito savjetovanje između tužitelja i distributerâ o ugradnji predmetnog proizvoda i prijedlogu konkretnih rješenja. Osim toga, spornom se odredbom omogućilo tužitelju, kao proizvođaču, da planira svoje prihode, utvrđuje moguće korisnike, odlučuje o ulaganjima u razvoj proizvoda, učinkovito upotrebljava resurse i utvrđuje jednake uvjete suradnje s distributerima, kao i da korisniku odobri popust proizvođača koji je zatražio distributer.
- 11 Prema mišljenju **Vijeća**, treba smatrati da se spornim sporazumom ograničava tržišno natjecanje prema njegovu cilju, osobito uzimajući u obzir činjenicu da tužitelj nije dao racionalno i gospodarski razumno objašnjenje kako bi opravdao potrebu za ograničavanjem prava distributera na to da svoje usluge nudi korisniku o kojem je tužitelja prethodno obavijestio drugi proizvođač koji je, prema tome, navedenog korisnika rezervirao za sebe. Kako bi se utvrdili mogući korisnici i donijela odluka o ulaganjima u razvoj proizvoda, nije nužno rezervirati korisnike jer se, na primjer, mogu upotrijebiti ranije informacije.

Moguće izuzeće od zabrane

- 12 **Tužitelj** smatra da je sporni ugovor izuzet (izuzeće od zabrane) na temelju točke 8.2.1. Uredbe br. 797.
- 13 **Vijeće** se tome protivi i pritom tvrdi da se spornim ugovorom ograničava broj korisnika kojima su distributeri ovlašteni prodavati predmetne proizvode. Osim toga, ističe da je točkom 8.2.1. Uredbe br. 797 u iznimnim slučajevima dopušteno ograničavanje aktivne prodaje (postupanje distributera u skladu s kojim aktivno traže korisnike, unutar neograničenog područja ili s obzirom na neograničen broj korisnika), ali je zabranjeno ograničavanje pasivne prodaje (slučaj u kojem se distributeru obraća korisnik koji ne pripada području ili skupini korisnika koji su isključivo rezervirani za distributera). Slučaj izuzeća primjenjuje se samo na situacije u kojima postoji sustav isključive distribucije. Navedena se odredba ne

može široko tumačiti, u odnosu na svaki slučaj u kojem je sklopljen „isključivi sporazum”, samo jednom prodajom proizvoda određenom korisniku. Stoga, prema mišljenju Vijeća, spornom odredbom ne utvrđuje se sustav isključive distribucije. Prema njegovu mišljenju, sporni sustav ne može se smatrati isključivim jer nije unaprijed određen, a njegovu isključivost selektivno određuju sami distributeri. Stoga nije potrebno ocjenjivati ni moguća ograničenja pasivne prodaje. Distributera se ne može spriječiti da se natječe za konkretnog korisnika ako navedeni distributer može ponuditi bolju cijenu i uslugu bolje kvalitete. Rezervacijom o kojoj je riječ u ovom predmetu ograničava se mogućnost da ostali distributeri ponude niže cijene i veću kvalitetu, tako da se njome uvodi ograničenje tržišnog natjecanja prema cilju.

Broj počinitelja povrede

- 14 **Tužitelj** tvrdi da je u pobijanoj odluci trebalo točno navesti broj sudionika uključenih u povredu kako bi se ona utvrdila. Budući da se u pobijanoj odluci distributeri nisu proglasili krivima za povredu, utvrđen je samo jedan počinitelj povrede. Međutim, Vijeće je trebalo utvrditi dva ili više počinitelja povrede kako bi utvrdilo postojanje zabranjenog sporazuma. Vijeće ne raspolaže marginom prosudbe za utvrđivanje odgovornosti za nezakonite radnje. Osim toga, sporna odredba nije se nametnula distributerima, osobito uzimajući u obzir činjenicu da je njihov interes za navedenu odredbu bio veći od tužiteljeva interesa.
- 15 **Vijeće** smatra da je bilo ovlašteno ne pripisati odgovornost za zabranjeni sporazum distributerima jer nisu aktivno sudjelovali u sklapanju spornog ugovora i njihova je pregovaračka moć u odnosu na tužitelja bila neznatna. Prema njegovu mišljenju, kako bi se utvrdila povreda članka 11. stavka 1. Zakona o tržišnom natjecanju u slučaju zabranjenog sporazuma, nije potrebno pripisati odgovornost svim sudionicima. Vijeće nije obustavilo postupak protiv distributera zato što se u njihovu postupanju nije utvrdila povreda navedene odredbe, nego iz razloga svrsishodnosti.

Definicija mjerodavnog tržišta i tržišni udio

- 16 **Tužitelj** tvrdi da je Vijeće, suprotno propisima, logici i vlastitom zaključku o vertikalnim sporazumima, definiralo jedinstveno tržište na kojem djeluju tužitelj (veleprodajna razina) i njegovi distributeri (maloprodajna razina). Prema njegovu mišljenju, riječ je o temeljnoj pogrešci u definiciji mjerodavnog tržišta proizvoda. Mjerodavno tržište od ključne je važnosti jer je Vijeće trebalo ocijeniti primjenjivost izuzeća predviđenih Uredbom br. 797.
- 17 **Vijeće** tvrdi da definiranje mjerodavnog tržišta nije bilo relevantno za zakonitost pobijane odluke jer predmetni zabranjeni sporazum nije bio izuzet na temelju Uredbe br. 797, ne zato što su premašeni pragovi tržišnog udjela utvrđeni odredbama te uredbe, nego zato što je doveo do ograničenja tržišnog natjecanja prema svojem cilju.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 18 Sud koji je uputio zahtjev ističe da sporazum o kojem je riječ u glavnom postupku ne može utjecati na trgovinu među državama članicama. Međutim, s obzirom na to da se primjenjivom nacionalnom odredbom, odnosno člankom 11. stavkom 1. Zakona o tržišnom natjecanju, utvrđuje isti pravni okvir kao i člankom 101. stavkom 1. UFEU-a, ključno je izbjeći da se u Latviji prihvati drukčiji kriterij u području utvrđivanja vertikalnih zabranjenih sporazuma.
- 19 Stoga na temelju sudske prakse Suda, osobito presude *Allianz Hungária Biztosító i dr.* (C-32/11, EU:C:2013:160, t. 20.), sud koji je uputio zahtjev zaključuje da postoji pravna osnova za upućivanje prethodnih pitanja kako bi se utvrdilo može li se na temelju prirode sporazuma poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku (kojim se predviđa da, u slučaju registriranih mogućih transakcija, distributer koji je ranije registrirao transakciju ima prednost u provedbi postupka prodaje s dotičnim krajnjim korisnikom, osim ako se on tome protivi, i da ta prednost vrijedi tijekom šest mjeseci od registracije moguće transakcije) zaključiti da navedeni sporazum objektivno ima za cilj sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja na tržištu.

RADNI DOKUMENT